सर्गः १६ सा साधुसाधारणपार्थिवर्द्धेः स्थित्वा पुरस्तात्पुरुहूतभासः। जेतुः परेषां जयशब्दपूर्व्वं तस्याञ्जलिं बन्धुमतो बबन्ध॥ ५॥ अथानपोढार्गलमप्यगारं छायामिवादर्शतलं प्रविष्टाम्। सविस्मयो दाशरथेस्तनूजः प्रोवाच पूर्वार्द्धविसृष्टतल्पः॥ ६॥

सेति। सा स्त्री तस्य कुशस्य पुरस्तादग्रे स्थित्वा जयेति शब्दः पूर्व्वोयत्र तथा अञ्जलिं हस्तसंपुटं बबन्ध किं० तं साधूनां सज्जनानां साधारणी समाना पार्थिवर्द्धिः राजसम्पत्तिर्य्यस्य तस्य पुं किं० तं पुरुहूतस्य इन्द्रस्य भा कान्तिरिव भा यस्य तस्य पुं किं० तं परेषां शत्रूणां जेतुर्जयशीलस्य पुं किं० तस्य बन्धुमतः बन्धवो विद्यन्ते यस्य तस्य॥ ५॥ अथेति। अथ दाशरथे रामस्य तनूजः पुत्रः कुशः सविस्मयः साश्चर्य्यः सन् नअपोढा उद्घाटिता अर्गला विष्कम्भो यस्य तदप्यगारं गृहं प्रविष्टां स्त्रियं प्रोवाच किं० तं पूर्व्वार्द्धेन पूर्व्वशरीरभागेन विसृष्टं त्यक्तं तल्पंशय्या येन सः किं० कामिव आदर्शस्य तलं स्वरूपं छायां प्रतिबिम्बमिव॥ ६॥